

กระแสเรียกของพระวาซาสในการแพร่ธรรม

พระศาสนจักร ได้ตั้งขึ้นสำหรับขยายพระราชัยของพระคริสตเจ้าให้แผ่ไปทั่วพิภพ เพื่อพระเกียรติมงคลของพระบิดา และสำหรับทำให้มนุษย์ทุกคนมีส่วนในการไถ่บาปและช่วยผู้อื่นให้รอด นับว่าพระศาสนจักรอาศัยมนุษย์ ทำให้โลกเกี่ยวโยงถึงพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง กิจกรรมใดๆ ที่ผู้มีส่วนร่วมในพระกายทิพย์กระทำโดยมุ่งถึงจุดหมายนี้ เราเรียกว่าการแพร่ธรรมทั้งสิ้น พระศาสนจักรทำการ

แพร่ธรรมโดยอาศัยสมาชิกทุกคนแต่โดยวิธีต่างๆ กัน **แท้จริงการเรียกใครผู้หนึ่งให้มาเป็นคริสตชน ก็ถือว่าเป็นการเรียกผู้นั้นให้มา**

แพร่ธรรมนั่นเอง ในร่างกายที่มีชีวิต ไม่มีอวัยวะส่วนใดที่อยู่เฉย ๆ ไม่ทำอะไรเลย แต่ย่อมมีส่วนในชีวิต และในการปฏิบัติงานทั่วไปของร่างกายเช่นนี้แหละในร่างกายของพระคริสตเจ้าซึ่งได้แก่พระศาสนจักร “เนื่องจากพระองค์ พระวรกายทั้งหมดจึงประสาน

สัมพันธ์อย่างสนิทสนม” (อฟ.๔:๑๖) ยิ่งกว่านั้นบรรดาอวัยวะของร่างกายนี้ ต่างช่วยกันและร่วมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (เทียบ อฟ.๔:๑๖) จนว่าอวัยวะส่วนใดที่ไม่ทำงานตามความสามารถให้ร่างกายเติบโต ต้องถือว่าไร้ประโยชน์ต่อพระศาสนจักรและต่ออวัยวะนั่นเอง

ทั้งมวลของพระเป็นเจ้าในพระศาสนจักรและในโลก **พระวาซาทำการแพร่ธรรมอย่างแท้จริงเมื่ออุทิศตนให้แก่การประกาศข่าวดี** และทำให้มนุษย์ศักดิ์สิทธิ์ไปแต่ก็ถือว่าเขาทำการแพร่ธรรมเช่นเดียวกัน เมื่อพยายามที่จะเข้าไปในวงการค้าขายโลกและพยายามที่จะให้วงการนั้นเจริญก้าวหน้าด้วยจิตตารมณ์แห่งพระวรสาร

ในพระศาสนจักร มีศาสนบริการหลายอย่างต่างกัน แต่มีภารกิจอันเดียวเท่านั้น พระคริสตเจ้าได้ทรงมอบหมายให้บรรดาอัครทูตและผู้สืบตำแหน่งมีหน้าที่สั่งสอนปกครอง และทำให้สัตบุรุษศักดิ์สิทธิ์ไปในนามของพระองค์และด้วยฤทธิ์ อำนาจของพระองค์แต่พระวาซาสที่ร่วมมีส่วนในตำแหน่งสงฆ์ ตำแหน่งประกาศ และตำแหน่งกษัตริย์ของพระคริสตเจ้า ก็ย่อมมีส่วนร่วมกับการกิจแห่งประชากร

โดยวิธีนี้การกระทำของเขาก็เท่ากับเป็นการประกาศยืนยันถึงพระคริสตเจ้าอย่างเด่นชัดและเป็นการช่วยมนุษย์ให้เอาตัวรอด โดยเหตุที่สภาพของฆราวาสมีลักษณะเฉพาะที่จตุรงชีวิตอยู่ในท่ามกลางโลกและกิจการของโลก พระเป็นเจ้าจึงทรงเรียกเขาให้มาทำการแพร่ธรรมในโลก ด้วยจิตตารมณ์อันเข้มแข็งแบบ คริสตชนของเขา ดุจเป็นเชื้อแป้ง ฉะนั้น

รากฐานแห่งการแพร่ธรรมของฆราวาส

ศักดิ์สิทธิ์ และเป็นราชสมณเพศนั้น(เทียบ ๑ ปต. ๒:๔-๑๐) ก็เพื่อให้กิจการทุกอย่างของเขา กลายเป็นของถวายฝ่ายจิต และเพื่อประกาศยืนยันถึงองค์พระคริสตเจ้าที่ วัพื้นพิภพศีลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลมหาสนิท ถวายทอดและหล่อเลี้ยงความรักนั้น ซึ่งเป็นเหมือนวิญญูณของการแพร่ธรรมทุกชนิด

การแพร่ธรรมทำด้วยความเชื่อ ความไวใจ และความรัก ซึ่งพระจิตทรงโปรยปรายลงในดวงใจของสมาชิกทุกคนแห่งพระศาสนจักร ยิ่งกว่านั้น พระบัญญัติที่สั่งให้รักซึ่งเป็นพระบัญญัติที่สำคัญที่สุดของพระคริสตเจ้า เร่งเร้าคริสตชนทุกคนให้ทำงานเพื่อพระเกียรติมงคลของพระเป็นเจ้า

โดยให้พระราชัยของพระองค์มาถึงและให้ถ่ายทอดชีวิตนิรันดร์ถึงมนุษย์ทุกคนขอให้เขารู้จักพระเจ้าเที่ยงแท้แต่องค์เดียวและผู้ที่พระองค์ได้ทรงใช้มาคือพระเยซูคริสตเจ้า(เทียบ ยน ๑๗:๓)

ฉะนั้นคริสตชนทุกคนจึงมีหน้าที่อันสูงส่งที่จะต้องทำงานอย่างไม่รู้จักหยุดหย่อน เพื่อให้มนุษย์ทุกคนทั่วโลกรู้จักและรับสารแห่งความรอดของพระผู้เป็นเจ้า

เพื่อทำการแพร่ธรรมที่กล่าวนี้พระจิตซึ่งทรงทำให้ประชากรของพระเป็นเจ้าศักดิ์สิทธิ์ไปด้วยศาสนบริการ และด้วยศีลศักดิ์สิทธิ์ ยังประทานพระคุณพิเศษให้แก่สัตบุรุษ (เทียบ ๑ คร. ๑๒:๗) “โดยจ่ายแจกพระคุณนั้นให้แก่ทุกคนตามที่พอพระทัย” (เทียบ ๑ คร. ๑๒: ๑๑) เพื่อให้ทุกคนและ “แต่ละคน เมื่อทำการรับใช้ผู้อื่นตามพระคุณที่ได้รับ เป็นดัง

ผู้จัดการดีที่รู้จักใช้พระคุณหลายแบบของพระเป็นเจ้า” (เทียบ ปต. ๔:๑๐) โดยมุ่งจะสร้างพระกายทั้งครบขึ้นในความรัก (เทียบ ปต. ๔:๑๖) ผู้มีความเชื่อทุกคน เมื่อได้รับพระคุณเหล่านี้แม้จะเป็นพระคุณที่ธรรมดาสามัญที่สุด ก็ย่อมมีสิทธิและหน้าที่จะใช้พระคุณนั้นในพระศาสนจักรและในโลก เพื่อคุณประโยชน์ของมนุษย์และเพื่อก่อตั้งพระศาสนจักรขึ้นและใช้พระคุณนั้นได้อย่างอิสระ

ตามแบบของพระจิตซึ่ง “พัดไปในที่ที่พอพระทัย” (ยน. ๓:๘) อีกทั้งใช้พระคุณนั้นโดยร่วมกับพี่น้องใน

พระคริสตเจ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยรวมกับผู้อภิบาลสัตบุรุษ ผู้อภิบาลสัตบุรุษมีหน้าที่ต้องวินิจฉัยว่าพระคุณเหล่านั้นเป็นพระคุณแท้และใช้ถูกต้องดีหรือไม่ ไม่ใช่สำหรับกำจัดพระจิตให้ดับไป แต่เพื่อทดสอบทุกสิ่งและเก็บสิ่งที่ดีไว้ (เทียบ ๑ ธส. ๕:๑๒ , ๑๙ , ๒๑)

จากหนังสือ พระสมณกฤษฎีกา แห่งสภาสังคายนาว่าด้วยการแพร่ธรรม ข้อที่ 2 และ 3